

॥२१॥२४॥ ब्रम्हणां वेदानां वाचामपि यो वागित्यर्थः पराणां मिदित्यर्थं मनो बुद्धि महदव्यक्ता नामपि यः परः पुरुष इत्यर्थः ॥२५॥ ते जसां चक्षुदीनामपि यश्चक्षुः तपसां पुण्यानां गंगादीनामपि यस्तु
 उप्यं शानां उपरतचित्ता नामपि आत्यंतिकी उपरतिर्मिक्षाख्या द्युतीनां ज्ञानानां वृत्तिरूपाणामपि ज्ञानं साक्षिरूपं अनुव्यवसाया परपर्यायं ॥२६॥ दोतानां जितेन्द्रियाणां मध्येऽत्यंतं जितेन्द्रियः धी
 मतौ ज्ञानिनोर्धीः आत्मा अनुभवरूपं ज्ञानं देवानां पुण्यानामपि पुण्यः ऋषीणां काव्यकर्तृणां काव्यकर्तृणां यज्ञः यज्ञानां यज्ञभोक्तृणां यज्ञः यज्ञस्य आपधनस्य भोक्ता शोचानो

ब्रम्हलोकादयस्वर्गस्त्वेवराजो वतारितः ॥ यतस्ते दिः पुरा प्रापते न तं दिक्कृतो भवत ॥२३॥ स्वर्गोच्चैवात्र भूर्लोकं तं हि नाद्यववारितः ॥ सर्वसंगलमोग
 ल्यं सर्वपापप्रणाशनं ॥२४॥ निगदिष्ये महाबाहो स्तवानामुत्तमं स्तवं ॥ ब्रम्हणामपि यद्ब्रह्म पराणामपि यत्तजस्तपसा
 मपि यत्तपः ॥ श्रोतानामपि यः शानो द्युतीनामपि यादृक्कतिः ॥२६॥ दोतानामपि यो दोतोर्धा मतामपि याचधीः ॥ देवानामपि यो देवर्धा षीणामपि
 यस्तृषिः ॥२७॥ यज्ञानामपि यो यज्ञः शिवानामपि यः शिवः ॥ रुद्राणामपि यो रुद्रः प्रभाप्रभवतामपि ॥२८॥ योगिनामपि यो योगी कारणानां च
 कारणं ॥ यतो लोकाः संभवंति न भवंति यतः पुनः ॥२९॥ सर्वभूतात्मभूतस्य हरस्य भिन्ने जसः ॥ अष्टोत्तरसहस्रं नृनाम्नो सर्वस्य भृशृणु ॥ यश्च
 त्वामनुजव्याघ्रसर्वोन्कामानवाप्स्यसि ॥३०॥

कल्याणानामपि कल्याणं रुणद्धिये न भित्तितारोदित्येने न वतरो येने न वारवणं वारुत् अज्ञानं वा विपर्ययो वा शोको बाहुः त्वं वारुत् तं द्वावयतीति रुद्रः ज्ञानं ज्ञानं दोवा तोषामप्यानंदः प्रभावता
 मीश्वराणामपि प्रभाएचर्व्यं ॥३६॥ योगिनां ब्रम्हादीनामपि यो योगी ध्येयसं कल्पमात्रेण स्वप्ना कारणानां अव्यक्तादीनां कारणं निष्कलं ॥३९॥३०॥